

PUBLICACIÓ MENSUAL
de la V. O. T. de S. Francesch

Els c rcols d' estudis

La educació obrera va orientantse cada vegada més enfront del catolicisme. No s' ha treballat com se devia pera completar per medi d' una educació cristiana y saludable l' instrucció deficient o casi nula que reben els treballadors. no s' han procurat conreuar llurs energies, y poch a poch el fons de moralitat acumulat per les edats passades se ha anat esvahint y el poble s' ha trovat en disposició de ser fàcilment enganyat pel socialisme.

Aquesta especie de racionalisme esceptich que sura per tot arreu, s' ha infiltrat també en el poble y  ll n' ha pagat les conseqüencies. Els seus aduladors l' hi han fet creurer en la infalibilitat de llurs capacitats superiors, y sense instrucció de cap mena, s' ha posat a discutir les veritats m s certes del Cristianisme, a negar llurs dogmes m s fonamentals y a ri-

diculisar llur doctrina divina y salvadora com una cosa caduca y atrassada, empassantse en cambi com aigua clara, les absurditats y inconsequències del socialisme que presentant-sels ab una especie d'aparato científich cursi y sofisticich, va explotant llur ignorancia, desmoralisant la seva ànima y omplenantli el cor d'odis y prejudicis qu'esclatan després en formes les més incultes y llastimoses.

Fa pena veurer lo molt que trevallen els explotadors del poble per extèndrer llurs doctrines pertorvadores y l'apatia de tants catòlichs que no's preocupan gens ni mica del benestar de llurs germans necessitats. Les fàbriques y tallers ja no son ordinariament sino centres de corrupció; en moltes associacions obreres. se propagan casi per coacció les lectures més absurdes y inmorals; en la major part de llurs reunions se blasfema, se fa burla de Jesús y la seva obra, s'objecta la moral cristiana, se negan y falsejan les veritats capdals del ordre social, y no obstant, ningú s'aixeca a protestar, els respectes humans tapan la boca a n'aquells que conservan encara en el seu cor algú sentiment noble y cristià y els que sortirien a la defensa de llurs conviccions potser no saben qué responder, y aquelles objeccions que ningú ha contestat, son cregudes com si fossen l'última paraula de la ciencia, y la joventut, sobretot la joventut, va pervertintse, va convertintse en apóstol del error.

Pera preservar la joventut, no n'hi ha prou ab ocultarli el perill y amonestarli que deixi les males lectures y no's fiqui en res; aquets problemes y discussions sobre la Religió y aquestes falsetats econòmich-socials se'ls hi presentarán encara que no vulguin y si no s'ha procurat ensenyalshi la solució verdadera, els contraris correrán a donalshi la més falsa.

«Si's vol de veres preservar la joventut, diu un sociòlech il·lustre, cal apoderarse de llur ardenta ànima y dirigir llurs desitjos y esperances vers la gran causa d'un pervindre millor, d'una societat més cristiana; hi ha que demostralshi el seu paper y acció possibles y felshi sentir la noble ambició d'esser salvador y apóstol».

No hi ha dubte que en el poble s'ha despertat com una

febre d'il·lustració, de saber, de formarse conviccions, d'ini-
ciar la llur ànima en la vida del pensament, de intervindrer
en els actes públichs, pero aquestes ànsies nobles y justes
poden produhir la seva desgracia si no se sab orientarles vers
la veritat y la llum per medi d'una educació essencialment
cristiana.

Es necessari, per lo tant, formar grupos conscients, que
sápiguen intervenir en les discussions, que sápiguen desfer
els prejudicis de llurs companys, que sápiguen defensar la
veritat y penetrin fins a l'ànima de les multituds per lliurar-
les de l'explotació del socialisme.

Es evident, que l'estudi es el millor medi per arribar a
n'aquest ideyal, pero demanar que aquest estudi el fassi el
obrer per sí mateix, es demanar un impossible; cansat del
trevall de tot el dia, lo que vol en els ratos que li quedan lliu-
res es descansar y distreurers. Per aixó la forma més adequa-
da y práctica de realisarho es el *Círcol d'estudis* infinita-
ment més efícas que 'ls discursos y conferencies públiques
moltes vegades estérils y d'efecte fugitiu.

En els círcols d'estudis s'evita la monotonia de la classe
y el trevall se fa ab més gust y profit. El contacte y la dis-
cussió prudent estimulan, el tenir qu'exposar cada hu llurs
opinions y parers fomenta entre 'ls deixebles una emulació
profitosa, obliga a l'estudi, desperta noves energies y sobre
tot fomenta l'unió dels cors que aspiran a un mateix ideyal
y tendeixen a un mateix fi noble y gran.

FR. J. D'ALVERNA.

(Acabará.)

El Sant Pare y l'Ordre Tercera

En ocasió de celebrarse el seté centenari de la institució de la
Ordre francescana, nostre Santíssim Pare Pius X ha volgut fer
constar una vegada més la confiança gran que la Iglesia entera
te posada en els fills del Seráfich Patriarca pera arribar á la com-
pleta restauració de totes les coses en Cristo.

En la carta que ab tal motiu dirigí, el dia 25 del passat Abril,

al General dels Fra-Menors, després de parlar en particular de la 1.ª y 2.ª Ordre francescana, se refereix a la 3.ª ab les següents paraules: «Aumentaren en gran manera (els fruits de santificació) ab la fundació de la Ordre Tercera, obra admirable pera restaurar la santedat de les costums en el poble cristià, puig que abarçant a un y altre sexe no excluheix cap element ni condició de vida.... tan prompte com se propagà per Italia y regions ve-hines renaxeren tan en públich com privadament les virtuts cristianes, y'ls mateixos fruits ha donat després a tot arreu ahont ha florit.»... «Sobre tot desitjém que aquestes festes (del Centenari) resultin pera major esplendor e increment de la Ordre Tercera. ¿Qué 's pot desitjar mellor en eixos temps en que regna tal descuit y despreci de les coses cristianes, en la vida domèstica com en les relacions mútues dels ciutadans y en el govern dels interessos públichs, sino que 's robusteixi y 's difundeixi més y més una institució que pot infiltrar en totes les venes dels pobles l'esperit de la sabiduria y les ensenyances cristianes? Ab molta rahó Lleó XIII, nostre antecesor de felís recordansa, posá especial cuidado y diligencia en restaurar la Tercera Ordre francescana atemperant ab gran prudencia y sabiduria els seus estatuts. Donchs també Nos, aprofitant aquesta ocasió, *insistim en el mateix propòsit de nostre predecesor*; y a vosaltres, a qui tan interessa la gloria de Sant Francesch y per lo tant el desitj del bè comú, vos exhortém vivíssimament a que trevalléu ab el major empenyo pera que *se'n allistin molts més en eixa Tercera Ordre y també pera que 'ls ja inscrits siguin ben cuidadosos de apendrer les ensenyances de tan gran mestre*».

Y pera demostrar una vegada més l'interés que sent Pius X per la Ordre Tercera, escrigué, el dia 5 de Maig, una segona carta al mateix P. General, tota ella sobre la Ordre Tercera y la seva missió en les actuals circumstancies. Y com a penyora del seu afecte paternal a tots els terciaris els hi concedeix el senyaladíssim privilegi de que *tots els terciaris sens excepció, a qualsevol institut a que perteneixin, puguin participar perpetuament, durant tot el temps de la seva vida y en la hora de la mort, de totes les gracies que la primera y segona Ordre tenen rebudes de la munificencia pontificia, y ademés de tots els fruits espirituals de llurs obres bones*.

Per aquest insigne benefici que acaba de concedir el Sant Pare a tots els terciaris venen aquets a participar plenament de la comunicació de privilegis, gracies e indulgencies que o per ses bones obres o per concessions especials de la Iglesia percibeixen entre sí la primera y segona Ordre francescana.

Procurin els terciaris aprofitarse religiosament de unes gracies tan extraordinaries com els hi està concediat lo Vicari de Jesucrist en la terra y procurin correspondrer a les fineses de la Iglesia estimant aqueixa Ordre de penitencia a la qual perteneixen, y trevallant pera que 'ls demés també l'estimin y s'afanyin a entrarhi com a nova arca que 'ls ha de salvar de les aigües del modern diluvi de la impietat o indiferencia religiosa.

X.

Hymne dels Terciaris de St. Francesch

Chor:

De Jesús imatge vera,
gloriós Francesch d' Assís,
ensenyau-nos la dreuera
que-ns acoste al Paradís.

I

Bella Assís, roser de Umbria,
maravella celestial,
puix Jesús te benehía
ta florida es immortal.

De ta saba a la escomesa,
ta primera rosa encesa
fou Francesch, divina flor
que flayraren
y rondaren
estols d' angles d' ales d' or.

Chor:

II

La llevor ha germinada;
ja es un arbre aquell roser,
quina immensa capçalada
fa a la terra de dossier.

Traspasant lo cel puríssim,
vers lo trono de l' Altíssim
va ses roses enlayrant,
encensant-lo
y adorant-lo,
ab Francesch al seu devant.

Chor:

III

De l' Esglesia Patriarca,
sol rohent de caritat,
nou Noè d' una nova Arca,
qui a tants hòmens heu salvat,
lo cordó del terciari
amollau-li al temerari
quí s'afoga lluy de Déu,
y salvau-lo
y amparau-lo,
com fa un pare ab lo fill seu.

Chor:

IV

La humilitat y la puresa
infundi-nos bondadós
y l' amor a la pobresa
qui va fer-vos tan ditxós.

Vostre cor signé una pira
¡Oh Francesch! que una guspira
abrandà d' amor diví:
feu que-l nostre,
com lo vostre,
sia un cor de serafí.

Chor:

JOSEPH MAS Y CASANOVAS.

Juliol de 1909.

NOTA.—Aquest Hymne pot cantarse ab la metexa musica que compongué lo Mestre Vives pera lo del Tercer Misteri de Dolor, del Rosari Monumental de Montserrat.

La Indulgencia de la Porciúncula

Animes, animes, desitjava Jesús morint en el Calvari y per atraurerles els hi ofería desde la Creu la vida y el Cor; pero ¡ah! que moltes vegades no les escolten les veus de Jesús, les ànimes ingrates, y se'n allunyan y's perden. Per aixó Francesch les cercava ab set insaciable, les cercava per Jesús. Doneume ànimes, li deya al Sant Pare Honori III, doneume ànimes que's purifiquin en la Porciúncula com en un segon Jordá; y li ofería les roses florides en mitj del hivern, tal volta com imatge de les ànimes que floririen al bés xardorós del perdó y de la gracia.

L'importancia d'aquest *jubileu* jamay concedit fins a les hores, es immensa; en ell les ànimes, després de purificarse ab la Confessió y Comunió, s'enriqueixen y's vesteixen de gracia y hermosura per presentarse a Jesús: «sicut sponsam ornatam viro suo». Per més grans que hagin sigut les seves culpes quedan completament condonades en la seva pena. Després de guanyar aqueixa extraordinaria indulgencia no hi ha temor d'haver de passar ni un sol instant per el foch del Purgatori. Y es tan fácil guanyarla en nostres dies! Ja no es necessari visitar els llocs santificats d'Assís, sino tant sols una Iglesia de la Ordre seráfica o altre que hagi alcanstat aytal privilegi; encara més, els terciaris el guanyan en totes les Iglesies ahont estigui establerta l'Ordre Tercera y en son defecte en la respectiva Iglesia Parroquial. Per cada visita que's fassi desde les 2 de la tarde del dia primer d'Agost fins al cap-vespre del dia següent, se guanya indulgencia plenaria aplicable a les ànimes de purgatori, formant en cada una particular intenció.

¡Quan pródiga se mostra l'Esglesia en vessar llurs espirituals riqueses y quan descuidats nosaltres en aprofitárenos! Per aixó terciaris, acudiuhi a n'aquesta font de vida eterna; reculliu aquestes aigues y sadolléu en elles les vostres ànimes per presentar-les pures al bon Jesús que les desitja. Aprofitéu tots els moments que us quedin lliures pera quanyarne forces, forces, pera que 'ls fruits del amor de Francesch se difundeixin y s'extenguin més enllá dels confins de la terra y arrivin fins al purgatori y s'omplin de goig aquelles ànimes entristides. Cada indulgencia que guanyéu representa un doll de gracia y de perdó que cau del cel sobre aquell foch abrusador pera apagar les seves flames, deslliurant cada vegada alguna d'aquelles pobres abandonades

animetes. Ja veyéu si 'n te de preu aquella visita tan curta que feu en les iglesies francescanes. Ab una estació, ab cinch Pare-nostres, ab tres Credos o qualsevol altre oració vocal resada per l'intenció del Sant Pare, compréu per sempre més la felicitat de una ánima y de la vostra y tot.

La Joventut Seráfica d' Igualada

El P. Eugeni de Barcelona, fundador y director de la «Joventut Seráfica de Igualada» de quals obres ja varies vegades n'hem parlat als llegidors de la FULLA, acaba de publicar en lo *Somatent* d' aquella ciutat, baix el titol qu'encapsala aquestes ratlles, un hermós article exposant la finalitat que persegueixen els fundadors y cooperadors de tant simpática institució. Pera edificació y estimul de les Ordres Terceres en copiarém els següents paragrafs sentint no poguerlo insertar íntegre.

«¿Sabéu lo que 'ns proposém, y quín es l' objecte de la nostra empresa? Donchs aquí ho teníu: fer bè als qui més ho necessitan: preparar un bon planter pera la regeneració relligiosa y fins intelectual d' Igualada. Contemplém, entristits, una nova generació que s' aixeca en vostres mateixes llars, generació avuy feble y d' escassa potencia pera influir en la cosa pública, pero que creix son valiment al mateix pas que 'l nostre va minvant; generació que si avuy som nosaltres llurs directors, demá ells ocuparán nostres llochs, y agafarán necessàriament de nostres mans ja desvalgudes nostre direcció y govern. Mes no obstant la veyém privada dels medis proporcionats pera succehirnos dignament, envolcallada en mil perills y danys per son esperit, faltada d' aquelles llissons que tant l' ajudarían a conquerir les grans qualitats morals y intellectuals de que necessita.

»Lo que pretén la Joventut Seráfica es curar tots eixos mals de la novella generació; extendrer per demunt eixes necessitats el mantell seráfich á fi de que á recés de sa ombra trobin el remey de ses dolenses els noys de set á quinze anys, els joves de quinze a vint y les joves enllanguides entre l' aldarull del mon. Volém proporcionar als noys un lloch espayós ahont puguin passar les hores que estarién pels carrers aprenent males doctrines, ahont els dies festius puguin divertir-se, jugar y correr y al ensemps s' els hi ensenyi la lley divina que perfecciona y completa l' home. Als joves incautes als qui el mon falás enganya

ab la daurada copa dels plahers, féntloshi ovirar arreu benhauransa, y amagant ses embusteries y maleses; intentém formar llurs cors y encarrilar ses aspiracions; farém tots els medis pera prepararlos hi un sortós pervindre; per aixó ademés d' ensenyals hi doctrines relligioses, enriquirém sa intelligencia perfeccionant les nocions conquerides quan anavan a estudi. A les joves també les hi reservém un doblech d' aquest mantell seráfich, puig les hi hem cercat un local ahont baix la direcció de prudentes y abnegades professores puguin prepararse pel espinós destí a que Deu les ha destinades y aixís, quan sia voluntat divina puguin esser bones mares de familia. Per aixó pretením que 's perfeccionin en labors doméstiques, que sápigán escriurer y llegir bè y encara més, aymar y ser agrahides a Deu Nostre Senyor».

P. EUGENI DE BARCELONA.

El reneixement de l' Ideal francescá

Baix aquest titol ha publicat el terciari de Masella, M. Jordi Fabre, en la *Liberté de Fribourg*, el següent notable article que traduhim de *L' Union Séraphique* en honor dels nostres terciaris catalans. Valdement que l' exemple de M. Favre trovés imitadors entre 'ls Terciaris que 's senten inclinats al art de la ploma que es el vehicol modern indispensable pera tota classe de propagandes.

El mal d' ignorar a Jesucrist, ha regnat sempre, entre alternatives d' activitat y de calma; nosaltres ens trovém en el període culminant d' aquest mal.

Ja en el sigle XIII, la crísis era greu; si 's descompta llur caràcter brutal degut a l' organisació d' aquella societat, presenta forces analogies ab la crísis actual. Pillatjes de viles y castells, perpetues lluytes de prínceps y senyors, la mateixa corrupció de costums y idéntich desbordament de passions, qual indici el trovém en nostres dies en els espectacles que ofereixen els teatres al públich y en l' afany ab que aquest públich respón a llurs invitacions pervertidores.

¡Qué llunyanes estaven, ab tant sols tretze segles de distancia les edats benahides en que la naixent Esglesia de Jesucrist, aixecantse triomfalment sobre les runes trontollants del paganisme, veyá florir en son camp l' amable gracia de les virtuts evan-

gèliques! ¡qu'hermoses eren les cullites aquelles en que tant sovint els lliris prematurament segats anaven a embaumar—garbes virginals—les celestials graneres!

Aquets jorns ditxosos havian passat: se n'havia esborrat fins el recort y forcejaven els homes entre les ones del mon, assotades pel vent de les passions desenfrenades. Llavors fou quan dels llavis dels homes purs s'aixecà vers el cel un crit d'angunia, semblant al que despertà a Jesús dormint dins de la barca, en mitj de la tempesta. Jesús respongué al reclam dels Apóstols: manant a la mar y a n'els vents y els vents y la mar l'obehiren; tretze segles més tart respongué també als sospirs ardents de les ànimes rectes y aparegué de nou en la persona de St. Francesch d'Assís.

S'ha dit moltes vegades que l'«poverello» d'Assís havia sigut un altre Jesucrist sobre la terra y aixís devia ser en efecte, puig que la missió de St. Francesch fou la restauració de l'obra de Jesús compromesa per la malícia dels homes. Ella fou, per dirho aixís, obra de reconstrucció; per lo tant, era lògich repenir el diví treball en condicions semblants a l'evangelisació primera. No serà may de massa remarcar la semblansa de Jesús y Francesch: el mateix amor a la pobresa, el mateix desitj de salvar les ànimes, la mateixa set d'humiliacions y desprecis, idèntich d'apostolat, identitat de sofriments. Jesús y Francesch ensenyan per medi de la parábola y l'imatje; l'un es crucificat en el Calvari y l'altre crucificat sobre l'Alverna. Jesús vingué per redimir als homes y Francesch per no deixalshi perdre els fruits d'aquest rescat.

Francesch vingué per enlairar les virtuts oblidades. Per el exemple de llur vida, resucitá en les consciències aquesta necessitat de perfecció y elevació morals que fins als més malvats jamay completament s'esborra. Sobre 'ls soperbs senyors rodejats de plahers y festes, éll exercí l'atractiu de llur heroich desprendiment. Llur vida d'oració y de penitencia despertá el remordiment; llur sublim generositat impulsá als afavorits de la fortuna a no olvidar-se dels desheredats. En tota criatura hi veyá un germá per estimar y aquesta fraternitat nova establía un enllás desconegut en els grahons d'una societat dividida per seculars discordies, contraria a tota reconciliació, qu'havía perdut la memoria de les paraules divines: «Estimeuse els uns als altres».

L'amor que l'abusava, el comunicava també a les ànimes y les atreya irresistiblement a son seguici. Corrués de deixebles de totes les classes de la societat trucaven a llurs convents, de-

sitjosos de reparar ab una vida de sacrificis l'antich oblit de llurs devers; y a l'ombra d'aquestes maysons de pau, tornava a florir la vida cristiana. En son afany d'apagar la veu dels remordiments y de viurer en contacte d'una mentalitat tan evangélica, tots els cristians, diuhen les cróniques d'aquell temps, haurien volgut pendrer l'hàbit y sotmetrers a la Regla del P. St. Francesch.

Llavors fou quan el patriarca d'Assis, per inspiració genial y divina fundá l'Ordre Tercera, dotant al Catolicisme per medi de aquesta admirable institució, d'un meravellós instrument de resistencia als atachs dels de dins y dels de fora.

(Seguirá).

La nostra felicitat

Avans de que aparegués en el mon la llum del Sant Evangelí, no's veyen en lloch més que tenebres. El plaher era, entre altres, el principal ídol de tots els pobles, tant els individus en particular com la societat en general no treballaven més que pera omplir el seu cor de vanitats. En aixó feyen consistir els homes la felicitat.

Pero, aparegué la Relligió del Crucificat y ab ella la llum que il·lumina a tot home que ve en aquest mon; y desde llavors les tenebres que envolcallaven els enteniments humans anaren esvahintse juntament ab els falsos deus que els homes fabricaren.

Aquella ideya errónea que tenia la criatura de que *la seva vida havia de servir pera gosar*, quedá destruhida per aquesta altre: de que, *mentres viuria tindria que gemegar*. Y ben convenuts quedaren tots d'aquesta veritat, quan sentiren dels llavis del mateix Jesucrist aqueixes expressions consoladores: «Benhaurats los qui ploreu, benhaurats los qui sofreixen».

Aquestes paraules sempre més han fet ressó en els esperits que s'han vist atribulats en totes formes. Pero no un ressó acompanyat d'espant, sino ple de consol y de coratje perque es causat y produhit per el mateix Deu: y ja sabém que Deu Senyor nostre no es assustador sino consolador.

Després d'aqueixes veritats, bo será recordar que la vida de tot esperit verament seráfich no ha de consistir pas en aquella falsa felicitat que tota alegría mundana ocasiona, sino en llohar

à Deu Senyor nostre en mitj dels sofriments. De lo contrari el seu esperit no podria dirse seráfich, puig que no estaria adornat ni del amor de Deu ni del sofriment. Veus aquí, donchs, la nostra felicitat: *aymar a Deu y sofrir*.

P. OLEGUER DE BARCELONA.

CRÓNICA

Capitol Provincial.—En el Capitol Provincial que 'ls PP. Caputxins de Catalunya celebraren en el convent de Sarrià en la segona quinzena del mes passat, resultaren elegits per unanimitat els següents superiors de la província:

Superiors: Provincial, M. R. P. Miquel d'Esplugas. *Definidors:* M. Rvnts. PP. Fermí de La Cot; Alfons M.ª de Ager; Ruperto M.ª de Manresa, y Ambrós de Saldes; y *Custodis Generals:* M. Rvnts. PP. Francisco Xavier d'Arenys de Mar, y Melcior de Tivisa.

La Ordre Tercera de Catalunya no pot menys d'adherirse a la satisfacció dels seus germans de la primera Ordre per la elecció de tan dignes superiors, fent vots al cel pera que baix el seu govern, la Província vagi seguint el gloriós camí de reconstitució ascensional que d'un quant temps en aquesta part ha emprés l'Ordre Caputxina a Catalunya.

Celebrém de totes veres que la gran obra comensada en el passat trieni baix el govern del M. R. P. Miquel d'Esplugas y que tan enlayre ha posat el nom de l'Ordre Caputxina davant dels seus admiradors, hagi rebut de tota la Província una aprobació y ratificació tan absoluta com representa la elecció per unanimitat dels esmentats Superiors.

¡Ad multos annos!

La Catequística de Manresa.—Hem rebut un nutrit programa de les festes, certamen catequístich y repartició de premis que la Catequística de la V. O. T. de Manresa celebrá els dies 4, 11 y 18 del mes passat. Per la varietat e importancia dels premis y per la qualitat dels instructors, protectors y Junes, que venen inscrits en el mateix programa, se comprén la importancia e increment que ha pres la Catequística que en aquella ciutat, una de les més importants de Catalunya per la seva riquesa y fabricació. Acaba d'avalorar el programa una hermosa carta del Ilm. Sr. Bisbe de Vich, Dr. Torras y Bages, encomiant l'obra d'aquells bons terciaris y de llurs col·laboradors. Nostra enhorabona, y que per molts anys puguin treballar en una obra tant saráfica com es la instrucció y educació cristiana de les generacions que puján.

Himne dels Terciaris.—En altre lloch d'aquesta FULLA insertém l'Hymne que acaba de compondrer expressament pera 'ls terciaris fran-

cescans de Catalunya l'inspirat y delicat poeta En Joseph Mas y Casanovas. No som nosaltres qui hem de fer l'elogi de tan insigne poeta, puig tots els terciaris de bon gust que assistiren a la inauguració del Tercer Misteri a Montserrat recordarán encara ab delectació les delicades estrofes del Hymne: *No t'allunyes de la terra.—brillador Estel d'Assís: etc.*, que per aquella ocasió ens doná la inestroncable déu poética d'En Mas.

Els terciaris catalans li'n quedarán agrahts per sempre més, —al conegut autor del flairós pomell *Poesies Religioses* que coneixen tots els vers aimadors de les lletres catalanes, —de les estrofes que 'ns acaba de regalar pera cantar al més Sant dels poetes y al més Poeta dels sants.

Sants de l'Ordre Francescana.—Sense comptar la innumbrable multitut de venerables sirvents de Deu morts en opinió de santedat y que son honrats tradicionalment ab el títol de Sant o Beat sense una aprobació oficial de la Iglesia, limitantnos solament als Sants, Beats o Venerables francescans *declarats tals expressament* per la Iglesia, arriban a 382 distribuïts per sigles en la següent forma:

En el sigle XIII, 60. —En el XIV, 38. —En el XV, 40. —En el XVI, 68. —En el XVII, 108. —En el XVIII, 42. —En el XIX, 26. —Total 382.

Les causes de canonisació, beatificació o de confirmació de culte immemorial pendents actualment de la Sagrada Congregació de Ritos, arriban al número de 74.

Indulgència plenària.—La poden guanyar els Germans, durant el present mes visitant l'Iglesia en que está establerta la O. T. en els dies següents:

Dia 2; Porciúncula. (Per un decret de la Sagrada Congregació de Indulgències del dia 11 de Mars de 1908, se pot adelantar la confessió *tres dies enters* sempre que's vulguin guanyar els jubileus de la Porciúncula, Carme, Sagrat Cor, etc.; y *dos dies* solament quan se tracta de indulgències que's guanyan un sol cop al dia).—4; St. Domingo, cf.—12; Sta. Clara d'Assís, vg.—15; Assumpció de Maria.—16; St. Roch, cf., terciari.—18; Sta. Clara de Montefalco, vg., terciaria.—19; St. Lluís, bisbe, cf.—25; St. Lluís, rey de Fransa, cf., terciari.

FULLA SERÀFICA.—Publicació mensual de la V. O. T. del P. St. Francesch. Redacció y Administració, Convent de PP. Caputxins, Olot. —Per subscripció aislada, 1 pta. al any; per paquets de 25, 50 y 100 exemplars 0'50, 1 y 1'50 ptes. respectivament.

AB LES DEGUDES LLICENCIES

ADMINISTRACIÓ: CONVENT DE PP. CAPUTXÍNS, OLOT

Imprempta de Successors de Joan Bonet.—1909.